

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psal. XLV. Eructauit cor meum verbum bonum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

- 15 Teque volente sumus per gentes fabula, nulli est
 Natio quin sannis nos impetat atque cachinnis.
 16 Totos vsque dies me praesens occupat ille,
 Ille rubor turpis vultus qui velat amaro:
 17 Hinc etenim insultans vis & conuicia dura,
 Hinc hostes iurisa premit me turba nocensque.
 18 Cuncta licet nos haec sensu subeamus acerbo,
 Non tamen est oblita tui mens nostra, nec alium
 19 Fallere foedifragi pactum, nec corde proterui,
 Auersive tuo vel flexi calle notamur.
 20 Nos tu confusus adigis, latebrisque draconum
 Obruis, ac tenebris lethi pallentis & umbra.
 21 Nominis immemores nostri si PRINCIPIS vnquam
 Sustulimus tentas aliena ad rumina palmas:
 22 Haec DEVS inquiret iudex, cui cognita sunt quae
 Corde latent hominum tectisque inclusa medullis.
 23 Imò te propter cunctis impune diebus
 Cadimur, utque pecus lanienae ducimur; ergo
 24 Euigila, & DOMINE, heu quid somno mergeris? eia
 Surge, neque aut procul abistas, nimiumve moreris.
 25 Curve nam celas faciem, nostraeque ruinae
 Immemor oppressos discrimine deseris alto?
 26 Sordida vita iacet depresso in puluere, & haeret
 27 Pectus humi nostrum. Surge auxiliator & vltor.
 Teque proba nobis vindex, velut antè, benignum.

P S A L. XLV.

Eructauit cor meum verbum bonum.

DIVINARVM NVPTIARVM
 EPITHALAMIUM.

- 1 Ad praestantem, super lilia filius Corei, animaduersione canticum amorum.

Carmen Sapphicum.

- 1 Mens bonum feruet meditata verbum:
 Nostra, quod plenum cupimus referri,
 Rex modò his nostris teneat canendos
 Versibus orsus.
 Linguaque, vt mentis celeris ministra
 Sit, mihi optanda est veluti stylus, quem
 Scriba currenti digito tabellis
 Leuibus infert.

F.

3 Pulcer

- 3 Pulcer es, natos superasque Adami,
Gratia atque istis fluit ex labellis,
Se tibi saclo D E V S vt benignum
Annuit omni.
- 4 Nunc latus ferro niueum corusco
O potens cinge, & decus atque honorem
Indue, hæc semper tibi namque certo
Munere constant.
- 5 Prosper ascendas celer, ac decorus,
Infidens vero, & moderator æqui,
Tunc tua ostendet noua monstra rerum
Vincere dextra.
- 6 Vt leues sternent populos sagittæ
Quas iacis dexter penitus ruentis;
Sic mos hosteis & iniqua Regi
Pectora figent.
- 7 Istud æternos solium per annos
Constat, atque ipse es D E V S, vsque regni
Nam tui sceptrum tenet æqua iustæ
Pondera libra.
- 8 Diligis iustum, fugis improbandi
Quidquid est actus, D E V S hinc tuus præ
Cæteris læto sociis bonum te in-
unxit oliuo.
- 9 Muscea ac tædas aloës odoras
Spirat & suaueis casias eburnis,
Quidquid expromptum oculis colit te
Veste decora.
- 10 Candidæ; regum soboles; puellæ
Inter ancillas tibi sunt honestas,
Est comas auro redimna puro
Dextera coniur.
- 11 Nata, des aurem facilem, vidensque
Audias nostris monitis; paternæ
Te domus, chari generisve, nulla
Cura moretur.
- 12 Fac tuum Rex vt cupiat decorem
Quem tibi dat fors D O M I N V M beata;
Tu modò hunc supplex venerere, amesque,
Suspiciasque.
- 13 Iam Tyri te gens opulenta multo
Munere orabit, cupier tuumque
Sæpius gratum decus & colendos
Cernere vultus.

14 Tota miranda ac celebranda Regis
Filia & magna est penitus, decet quam
Arte felici variata & auri

Pondere vestis.

15 Ipsa iam picto decorata cultu
Virginum pulchra comitante turba,
Quas sibi optarat, properabit alnum

Visere Regem.

16 Has chorus Irtæ socians sequetur
Vocibus pompæ, venientque in aulam
Regis & gratos thalamos parentis,

Plaudere promptæ.

17 Quod tui patres tenuere regnum,
Quam dabis multam, soboles tenebit;
Principes natos statues patenti.

Lætus in orbe.

18 Quod tuum vates memoro canendo,
Nomen æternum referent per ævum
Laudibus crebris populi futuri

Tempore in omni.

PSALMVS XLVI.

Deus noster refugium & virtus.

ECCLESIAE DIVINA PAX.

1 Ad præstantem filiis Coreh super Ghalamoth.
Canticum.

Ode Tritolos Tetraſtrophos.

2 **P**rorector est & præsidium DEVS
Nobis probatus, quamlibet asperis
Hoc experiri semper alnum
Casibus auxilium valemus.

3 Muetur ergo sedibus infinis
Conuulsa tellus, sorbeat & mare
Monteis recedentes profundum;
Nos tamen impavidi hæc feremus.

4 Undæ frementes fluctibus algidis
Tollentur alto præcipites salo,
Quarum superba vi trementes
Vique sonent trepidantque montes.

5 Riui sacrați fluminis, hi DEI
Urbi quietam lætitiã ferent,
Qua sancta dilatatur ædes
Principis hospitium superni.